

MINISTEREN

Erhvervs, Vækst- og Eksportudvalget
Folketinget

Dato 16. august 2012
J. nr. 2012-2353

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget har i brev af 25. juli 2012 stillet mig følgende spørgsmål (ERU. alm. del 301), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 301:

”Har kommunen hjemmel i lovgivningen til at lave et parkerings--/overnatningsforbud for autocampere, f.eks. enten ved skjult parkeringsbekendtgørelse (instruktion) eller ved opsætning af færdselstavler og kan ministeren evt. beskrive kravene til sådanne tavler.”

Svar:

Spørgsmålet om parkering er reguleret i en række forskellige lovgivninger.

Spørgsmålet om særlige parkeringsbestemmelser for offentlige veje (kommuneveje og statsveje) er reguleret i færdselslovens § 92, stk. 1, der hører under Justitsministeriet.

Vejdirektoratet har oplyst, at det følger af færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1, at kommunalbestyrelsen med politiets samtykke kan bestemme, at der skal indføres bestemte parkeringsrestriktioner, typisk af hensyn til færdselssikkerheden og fremkommeligheden. Når disse restriktioner indføres, skal de som udgangspunkt afmærkes med autoriseret afmærkning. Afmærkningsbekendtgørelserne giver mulighed for at afmærke et specifikt forbud imod parkering eller eventuelt tidsbegrænse parkeringen for forskellige færdselsarter, herunder også autocampere. Denne type afmærkning må kun anvendes på strækninger, hvor hastighedsbegrænsningen er under 60 km/t.

Justitsministeriet har oplyst, at det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at der ved etablering af parkeringsforanstaltninger efter § 92, stk. 1, udover rent færdselsmæssige hensyn også kan tages hensyn af mere almen karakter. De foranstaltninger, der iværksættes efter bestemmelsen, skal som udgangspunkt tilkendegives ved autoriseret afmærkning. Hvis en foranstaltning efter § 92, stk. 1, nr. 1 eller 3, ikke er begrænset til en bestemt vejstrækning, kan den dog i stedet offentliggøres i en lokal bekendtgørelse, jf. § 92 c, stk. 4.

I færdselslovens §§ 28 -30 findes de generelle standsnings- og parkeringsbestemmelser for veje, der benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Spørgsmålet om parkering på private fællesveje i byer og bymæssige områder er reguleret i privatvejslovens § 57. Efter denne bestemmelse kræver det kommunalbestyrelsens tilladelse og politiets samtykke, hvis grundejerne ønsker at indføre eller ændre parkeringsbestemmelserne for vejen.

Kommunalbestyrelsen kan med politiets samtykke af egen drift bestemme, at parkeringsbestemmelserne for vejen skal ændres, hvis almene, offentligretlige grunde, først og fremmest færdselsmæssige og vejtekniske grunde, taler herfor.

Bortset fra bestemmelserne i færdselslovens §§ 28-30 er spørgsmålet om parkering på private fællesveje på landet et rent privatretligt anliggende.

Spørgsmålet om parkering kan også være reguleret i en lokalplan, jf. planlovens §§ 15, stk. 2, nr. 4 og 9. Disse bestemmelser, der administreres af Miljøministeriet, anvendes typisk til at regulere (forbyde) parkering af lastvogne i boligkvarterer og vinterparkering af campingvogne m.v.

Med venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen